

ילובסקי, עוזי

עוזי, בן גיטה ויצחק, נולד ביום י"ג בתמוז תרצ"ו (3.7.1936) בירושלים, מספר חודשים לאחר שאביו נהרג מכדורי פורעים ערבים, אשר ירו אל תוך קהל היוצאים מקולנוע "אדיסון". אמו, גיטה, פרנסה אותו, את עצמה ואת זוג הוריה הזקנים בעבודתה כלבורנטית באוניברסיטה העברית. עוזי גדל בשכונת מקור-ברוך, שם למד בבית הספר היסודי "תחכמוני". את לימודיו התיכוניים עשה בבית-הספר שבבית הכרם. שעה שהיה צריך לבחור שם במגמת לימוד, נאמר לו שהוא מתאים למגמה הריאלית וגם למגמה ההומנית – דבר שאפיין את אישיותו, שכן הצטיין בכשרונות, ובתחומי התעניינות רבים. סיפר עליו מחנכו: "עברו למעלה מעשרים שנה מאז זכיתי להיות מחנך הכיתה בה למד עוזי. תלמיד אינו צריך להצטיין בלימודיו כדי שמחנכו יזכור אותו עשרים שנה. די שיהיה בו חוס אנושי, חיוך ביישני, עיניים מביעות אהבה ונאמנות. מה חשובים הציונים, כאשר כל הוויתו מביעה אחריות וחברות לזולת, כאשר הוא אחד מהחברה, והחברה היא חלק בלתי נפרד ממנו. כזה היה עוזי. פגשתיו שוב בכנס הכיתה כעבור עשרים שנה – איש מדע צעיר בראשית הקריירה שלו. גדול יותר, אך חיוכו, מבטו והליכותיו לא נשתנו. אותו עוזי היה – נאמן, חברותי, בעל הלב החם". משחר ילדותו אהב עוזי מלאכת-מחשבת והיה מצייר ומגלף בעץ. לימים בנה בכישרון רב צעצועים לילדיו ועיצב את רהיטי ביתו. בשנותיו האחרונות הרבה לעסוק בצילום, והגיע גם בתחביב זה להישגים מרשימים.

עוזי גויס לצה"ל בראשית נובמבר 1954 והוצב לחיל הרגלים. במסגרת שירותו עבר קורס קציני שריון וקורס מפקדי פלוגות חי"ר. בצבא הסדיר שירת בסיירת של חטיבת "גבעתי" והדריך בבית הספר לקצינים.

במחצית יוני 1957, משיצא לחיים האזרחיים, החל ללמוד חקלאות לקראת השתלמות במקצוע וטרינר. אחרי כן עבר ללימודי הביוכימיה. באותה תקופה נשא לאישה את חברתו מיכל, ובשנת 1960 נולד להם בנם הבכור שאול. בשנת 1963 שב לירושלים כדי ללמוד לתואר מוסמך באוניברסיטה, ובירושלים הקים את ביתו. בשנת 1965 סיים את עבודת הגמר שלו, שעסקה ב"מהלך סינתזה חלבון ועמילן בהתפתחות עובר העוף", ובאותו זמן החל לעבוד כעוזר מחקר במחלקה, עד שנתקבל כתלמיד מחקר וכאסיסטנט בתחום עבודתו. במסגרת שירות המילואים שירת שנים רבות כמפקד פלוגה בחטיבת ירושלים. בתפקידו זה השתתף במלחמת ששת הימים, עם הפלוגה שכבשה את אבו-טור. שלוש שנים לפני נפילתו, עבר, לפי בקשתו, הסבה לחיל השריון, שם שירת כמפקד סיירת. בחוות דעת מפקדיו עליו, נאמר: "קצין יעיל, חרוץ, בעל דעות ויוזמות עצמאיות, בעל יכולת מנהיגות, בעל ידיעות רבות במקצועו ומהווה דוגמה אישית לפקודיו בהתנהגותו ובמעשיו". משסיים את עבודת הדוקטור בשנת 1969, עבד במשך שנה במחקר במחלקה לביולוגיה מולקולרית במכון המיקרוביולוגי בבית-הספר לרפואה. בשנת 1970 נסע לפוסט-דוקטורט בלסטר שבאנגליה, שם עבד יחד עם פרופסור אשוורת, במחלקתו של פרופסור קורנברג.

נושא עבודתו היה "תהליך ההתפתחות של האמבה", כדי לברר אילו תהליכים קובעים אם תא אמבה מסויים עתיד להיות תא נבג או תא גבעול, ומתי חלים תהליכים אלה. בשנת 1971 נולד בנו השני – אסף. כשפרצה מלחמת יום הכיפורים נאבק בעקשנות, באמצעות שגרירות ישראל בלונדון, שישלחוהו הביתה. ב-16 באוקטובר השיג את מבוקשו. הוא שב לארץ ומיהר לחזית הדרום, שם עמד בתוקף שיצרפוהו ליחידה קרבית. ביום כ"ו בתשרי תשל"ד (22.10.1973), כאשר פעל כמ"פ סיור באזור קנטרה, ניסה להרחיק את חבריו מסכנה בעת הפגזה קשה. החיילים שבקרבתו ניצלו ועוזי נפגע ונפל. הוא הובא למנוחת-עולמים בבית-העלמין בהר-הרצל. השאיר אחריו אישה ושני בנים ואם.

במכתב תנחומים למשפחה כתב מפקדו: "עוזי לא היסס להתנדב ליחידה קרבית של הקו הראשון. מיד עם בואו ארצה מחו"ל, דרש בתוקף לאפשר לו לתרום את חלקו בהגנת המולדת. עוזי פעל מעבר לתפקידו, כאשר ניסה להרחיק את חבריו מסכנה"; כתב למשפחה שר הביטחון דאז, משה דיין: "מפקדיו של עוזי הגדירוהו כקצין יעיל, חרוץ, בעל יזמה וכושר מנהיגות. כל מי שהכירו – אהבו".